

Януарий.

Гжсти облаци се рѣятъ
Горѣ — подѣ небето
И охотно — безѣ пощада,
Булятъ му лицето.

Виятъ се злокобни врани,
На злокоба грачатъ . . .
А сираци испустяли
Жално, милно плачатъ!

На врабченцата крилати —
Безпомощни птички,
Никой имѣ зрънца не хвърля,
Отъ студъ зъзнатъ всички!

И рѣкичката скоклива
Съ ледѣ е окована,
Пусто е полето равно,
Мраченѣ е балкана!

Люб. Бобевски.